

Cât îmi lipsești

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Cât îmi lipsești de mult întreabă noaptea
Că ea mi-e confidentă când nu dorm,
Din zece stele, număr-o pe-a șaptea,
Acolo ți-am lăsat cuneiform

Mesajul scrijelit în altă viață,
Nicăcând n-am încetat să cred că-mi ești
Postfața unei amintiri, prefață
A unui vis... de-ai ști cât îmi lipsești,

Te-ai naște, ai întârziat milenii,
Eu am îmbătrânit citind în stele,
(M-au pus în lanțuri grele arienii)
Cât îmi lipsești, întreabă-le pe ele.

- Cât îmi lipsești îți poate spune marea
Și valurile ce se sparg de stânci,
Privesc spre orizont, dar depărtarea
Îmi lasă-n suflet urme mai adânci,

Doar pașii tăi care aleargă noaptea
Prin visul meu, ca într-un cerc de foc,
Mi-aduc în zori de zi serenitatea
Și mă gândesc: azi, poate-avem noroc...

Hai să culegem stropi de poezie,
Eternități vor curge, simple ploi,
Vom fi iertați chiar și de erezie
Dacă pășim de mână amândoi.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Din volumul Ești poezia sufletului meu -
Editura Rovimed Publishers Bacău - 2014